

HEBREW B – STANDARD LEVEL – PAPER 1 HÉBREU B – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 HEBREO B – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 16 May 2005 (morning) Lundi 16 mai 2005 (matin) Lunes 16 de mayo de 2005 (mañana)

1 h 30 m

TEXT BOOKLET - INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this booklet until instructed to do so.
- This booklet contains all of the texts required for Paper 1.
- Answer the questions in the Question and Answer Booklet provided.

LIVRET DE TEXTES - INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas ce livret avant d'y être autorisé(e).
- Ce livret contient tous les textes nécessaires à l'épreuve 1.
- Répondez à toutes les questions dans le livret de questions et réponses fourni.

CUADERNO DE TEXTOS - INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra este cuaderno hasta que se lo autoricen.
- Este cuaderno contiene todos los textos para la Prueba 1.
- Conteste todas las preguntas en el cuaderno de preguntas y respuestas.

2205-2301 5 pages/páginas

טקסט א': זו חוויה - קיבוץ החותרים שפע של חיות מדהימות. חוויה לכל המשפחה

Zoo חוויה - פַּארְק המְמוּקם בקיבּוּץ החותרים שליַד חיפה. הפארק מְשמש גם כבית חולים לחיות. בַּמקום שֶפַע פְּעילוּיות ודברים נִפְלאים למְבקרים, והרבֵּה בַּעלֵי- חיים מְעַנִיִינִים.

פינת הליטוּף: להנאת המבקרים יש בעלי חיים רְגוּעים ונעימים לְמַגע. אפשר לָשבת ביניהם, לְלַטף, לְהַאכיל ולַעקוב אחרי ההתנהגות שלהם.

הַאֲכָלות, רְכִיבה: מְבַקרים שיַגיעו בַּזמן המַתאים, יוּכְלו להִצְטרף להאכלת מספר גדול של חַיות שונות. בתִּכִנוּן מראש אפשר לִתָּאֵם רָכיבה על פּוֹני או חמור.

פינת שַעשוּעים, חידונים וצְביעה: למעוּנְיָינים יינָתְנו בַּמקום חידונים שונים בנושְׂאֵי חיות וטבע, וכן דפים למילוּי בצֶבע לילדים קטנים.

10. מַדְגֵרָה (אִינְקוּבָּטוֹר לבֵיצים עם עופות קְטנים) וחדר טיפּוּלים: בזמן המתאים, אפשר יהיה לִצְפּוֹת (להָסתכֵּל) בחֲוָוִיָּה המְרַגשת של "אֶפְרוֹח בא לָעוֹלם". אם יהיו חיות פְּצוּעוֹת או חולות ניתן יהיה לַעֲקוב (להסתכֵּל) אחר הטיפּוּל בהן.

נְחָשִים וזוֹחלִים מיוּחדִים - ע"ש (=על-שם) יעקב סֶלַע (פּסח) ז"ל: נְחשִים מהמסוּכָּנִים בְּיִתִּר בְעוֹלם (קוֹבָּרה, אֲנַקוֹנְדָה, פִּיתוֹן ענק ועוד...) אך גם נחשֵי-מֲחָמֵד להַחזקה בִיִּד.

.15. רובם נתרמו על-ידי הוריו של יעקב סלע ז"ל.

ָסָאפָארי: אֵיזוֹר פתוּח לחיות-בָּר כְּגוֹן עיזים, צְבָאים, אַיָילים, ויעֵלים.

במקום יש הַדְרכה לקְבוּצות, כניסה לכלוּבִים (בתים של חיות), הַאכלת חיות, וסיפורֵי מקום מַרַתִּקִים...

ניתן לְהַזמין את המקום לעֲריכה ולְהַנְחָיָיה של ימֵי הוּלֶדת ב"חֵיק החיות" או להזמין את 20. הצֵוות לביתָכֶם עם המון חיות!!!

חֲנִויָה נִפְלאה לכל המשפחה. מִחכּים לכם...

בעלי החיים

טקסט ב': איך עוּשִׁים כֵּסֶףיִ

- ל אחד מאיתנו מפִּיר את התַפְּקִיד השימוּשי של הכסף (מֵטְבּעוֹת או נְיָיר) הוא אֶמְצָעִי תַשלוּם (מַכְשיר לשלם). אבל אנחנו יודעים פחות על העֵרֶך הסְמְלי שלו. הערך הַסְמלי הוא בעל שנֵי צדָדים: מצד אחד העֵרֶך הכַּספִּי שֶעל השְטָר שמְצַיֵין את העֵרך שיש לפִּיסת הנְיָיר כאָמְצָעִי לקנִיָיה; מצד אחֵר, על שני הצְדדים של הכסף יש טֶקְסְט תְמוּנתִי עם משמעוּת פּוֹליטית.
  - ב השימוש הרַב והיוֹם-יוֹמי בכסף, ובמיוּחד בשְטרות, עושה אותו לאֶמְצָעי מצוּיָין להַעֲברת מְסָרים אידֵאוֹלוגיִים. כמו בּוּלים ושְמוֹת רְחובות, הם מַעבירים אידֵאוֹלוגיָה רַשְׁמִית מהשִּלְטוֹנות אל האוכלוסייה. בטקסט הפּוֹליטי יש תְמונות, ווֹה חשוּב במְיוּחד במקומות שבהם מִסְפַּר יודעֵי קרוֹא וֹכְתוֹב הוֹא נמוּך.
- 3. פְּבר מֵאות שנים לאחר הַמְצָאת הכסף נעשָׂה השימוּש במטְבּעות להעברת מְסָרים פּוֹליטיִים. בעולם ההֶלֶנִיסְטִי והרוֹמִי השַליט המלך או הקֵיסָר היה הנושֹא הפּוֹליטי של המטְבֵּעות. המַטְבּעות היהוּדִיים מתקוּפת החַשְמוֹנָאים ומתקופת הרוֹמָאִים היו ביטוּי חזק של היְהוּדים לעַצְמָאוּת. השַליט כנוֹשֹא פוליטי ממשיך להִתְקַיֵים במדינות רבות, למשל בבְּרִיטַנְיָה. על השְטרות האמֵריקנָיִים, למשל, יש דְמוּיוֹת של נשׂיאים ומנהיגים אחרים.
  - עפקיד אחר של השְטֶרות או המטבעות הוא להַרְאות תמוּנות של מְקומות הַמיַיצְגים את הנוף הלאומי גֵיאוֹגְרפיה, היסטוריה ותַרְבּוּת.
- בישׂראל, התְמוּנות של השְטרות ממֶמְשֶלת המַנְדָט הבְּרִיטִי בין השנים 1948-1927 מַרְאוֹת את הניסיון הבְּריטי להַרְאוֹת זֶהוּת פַּלֶשְׂתינאית-ארץ-יִשְראלית. הם מַרְאים את האדמה והנוֹף, השַיֵּיכִים לכל האנשים, ולא את ההיסטוריה והדת או אנשים.
- שטרי הכסף הראשונים של מדינת ישראל העצְמאית הוֹפּיעוּ בשנים 1952-1948 על-ידי בּנְק אַנְגְלוֹ-פַּלֶשְׂתִינה. הם היו בלי מְסֶרים סְמְליים בעלי משְמעוּת פוליטית. כאן, בַּפַּעם הראשונה, הופיעו מוֹטִיבִים של הדת ושל ההיסְטוריה היְהודית, למשל בית הכְּנֵסת מְבֵּית אַלְפָא. ב-1955 הופיעה הסִדְרה הראשונה של שטרי הכסף של בַּנְק ישראל, ועליהם היו תמונות מנוֹפֵי הארץ ופְרחים. הסִדְרה השנִיָיה (1959-1959) כָלְלה תמונות מן ה"חדש" (אנשי חַקְלָאוּת, דַיִיג, תַעשִּׁיָיה ומַדָע, שהם הפָּנִים השונים של ה"עבודה" הפַּטְרִיוֹטִית) עם תמונות מן ה"יָשָן" (שְׂרידי העבָר, למשל קברות הסַנְהֶדְרִין, כתוֹבֶּת מבית כנסת עַתִּיק, וְקָטַע ממגִילַת ישעיהו מקוּמְרָאן).
- ַּוְצְדה מְיוּחדת תִּכְנְנה את הסִדְרה הבּאה עם יִיצוּג לאישה, לחַקְלָאוּת ולצבא. התמוּנות באוּ "לצוּד שלוש ציפּוֹרים במַכָּה אחת": החַקְלאוּת וצַהַ"ל (הצָבָא) יחד על-יְדי חַיֶּילֶת מהנַחַ"ל (יְחידה בצבא שעָסְקה גם בחַקְלאוּת). היו וִיכּוּחים איך צריך להֵירָאוֹת הפּוֹעֵל, למשל אַשְּכָּנזי או תֵּימַני). בשטרות אחרים היתה השָאֵלה אם ל"מַדְעַן" יהיה זַקן או לא. (למשל אַשְּכָנזי או תֵּימַני). בשטרות אחרים היתה השָאֵלה אם ל"מַדְעַן" יהיה זַקן או לא.
- 8. דמות החַיֶּילֶת שהופיעה על אחד השְטרות היתה בְּעייה לדָתִיים, כי "האישה היא בלְבוּש צְבַאי ולפי התורה צריכים להתנגד לגִיוּס בּנות לצבא".

טקסט ג': הורים שַכְחו את בָּנם במכונית - עיתון "מעריב", 20 ביוּלי 2004

- בעוֹט (ילד קטן) בן שְנַתַיִים שנשְכּח במְכונית הוֹרָיו חוּלץ (הוּצא) מהמְכונית על-יְדֵי עובְרי -אוֹרַח בעִיר לוֹד. ההורים נחקרו ושוּחְרְרוּ.
- עוד מִקְרֶה חמוּר (רְציני) של הַזְנָחת ילד: פעוֹט כְּבֶן שְנָתַיִים נמצא הערב במכונית במרכַּז העיר לוֹד, לְאַחר שנשכַּח שָם על ידי הוריו.
- במקום $\underline{X}$ לביתם ולא בכך שבנָם בן השְנָתַיים נשְאר ברֶכֶב. אנשים ש $\underline{28}$ במקום $\underline{X}$ בפעוט שהֶּרְאה סימנֵי מְצוּקה (בעייה). הם שָברו את חלונות הרֶכֶב, $\underline{30}$ אותו בְּלִי פֶּגַע (פצע), והִזְעיקו (קַרְאוֹ) את המִשְטרה.
- שוטרים שהָגיעו לַמקום חיפְּשׁו את בית הוֹרָיו של הפעוט במֶשֶׁך שעה ארוּכָּה. כשֶלְבַסוף מָצְאו את הבית ונָקְשוּ בדלת כשבידֵיהֶם היֶלד, נִתְקְלו בזוּג הורים מוּפְתעים, שהִסבּירו שיש להם שמוֹנָה ילדים ולכן לא הוּרגש חֶסְרוֹנו של הפעוֹט.
- 5. ההורים באו לחֲקֵירה בתַחנת משטֶרֶת לוֹד בחֲשָׁד (מחשבה) להַזְנחת קַטין, כְּלוֹמר שהם הָשְאִירו ילד קטן בלי שְמִירה, והם שוּחְרְרוּ לביתם בסיוּם החקירה.
  - 6. תגובות קוראים כותבים לעיתון:
- לדים רק (چֶּסֶף) ילדים רק מוּשוֹן (22:28 20/07/04). מְּשַׂוֹן אם חוֹדֶש אחד היו נותנים להם קיצְבת (בֶּסֶף) ילדים רק עבוּר שָבְעה ילדים, גם אז לא היו מרגישים בחסרון היֶלד.
- 8. מֹשֶׁה שְׁפֶּרְבֶּר (20/07/04 20:22): והילד הזה יש לו שני הורים, בָּרוּדְ השֵם, והוא לא ישכַּח אף אחד מהם אף פעם, אפילו שאוּלַי מאוד ירצָה.
- פָּרִי (22:15 20/07/04): אֵיךְ אֶפְשר לְהַשאיר ילד קטן במכוֹנית ולא להרגיש בחֶסרוֹנו כשחוזרים הביְתה: הפִּתְנֶם (האֲמירה) שאמא אחת יכולה לטַפֵּל בחמישה ילדים אבל חמישה ילדים לא יכולים לטַפֵּל באמא אחת מַמַש לא תופֵס כאן... תִּתְבַּיִישו לכם, הורים מַזְנִיחים!
  - 10. ז'וֹז'וֹ (20/07/04) בַּבָּאק! קְחו מהם את הילד ומִסְרו אותו לאִימוּץ. הורים כאלה לא רַאוּיִים להיות הורים!
  - גיר (20/07/04): הצָעַת חוֹק לְהַגּבָּלַת ילוּדה או בִּיטוּל קִצְבָאות (כסף) הילדים. אני רוצה לְרְאות הורים שלא מסוּגֶלים לטַבֵּל בכל-כָּך הרבה ילדים מְבִיאים שְמִינְיָיה (שְׁמוֹנה ילדים) לָעוֹלם אם הם לא יְקַבְּלו שוּם כֶּסף בשבילם. השִיקוּל הכַּלְכָּלי (הכַּסְפִּי) מוּכְרח להיות שיקוּל!
    אם אתם לא מסוּגלים לטַבֵּל בשמונה ילדים (או אם אין לכם כסף למישהו שיִדְאג שכּוּלם יוצאים מהמכוֹנית) אל תַבִיאוּ ילדים!

טקסט ד': גָרָאפִיטי - אוֹמנוּת או וַנְדַלִיוְםיּ

במקומות ציבּוּריים בכל רחבי ישראל יש מודעות גראפיטי, על קירות בתי ספר, בניינים ציבּוּריים, אֲתָרִים הִיסְטוֹרִיים, תחנות רכבת ואוטובוסים ועוד. לאחר רצח השופט עדי אזר נמצאה כתובת על הקיר בתחנת הרכבת בלוד: "ישופרו תנאיו של (זאב) רוזנשטיין (=איש העולם התחתון) ואם לא, נרצח שופטים נוספים בתוך 7 ימים. תלמידי כיתה י"ב מרחובות מצאו דרך מזעזעת לחגוג את סיום שנת הלימודים. הם השתמשו בדם של תרנגולות לכתוב גראפיטי על קירות בית הספר עם קַלְלות נגד מורים בבית הספר.

התופעה הזאת בישראל מדאיגה רבים, אבל גם גורמת הנאה לרבים אחרים. הגראפיטי נפוץ מאוד בישראל, החל בכתובות פרטיות של "בָּרוּךְ גָ'מילי", "קוקו בן 19", או סתם "קרן אני אוהב אותך","חוֹשְבים יָרוֹק", "צֵו פִּיוּס", "לֶחֶם, עבודה" ועוד. יש גם כתובות פוליטיות כמו "העם עם הגולן", ואומנים כמו רָמִי מאירי, אומן ציורי הקירות, שהציוּרים שלו מְפָארים בניינים רבים בתל אביב ובכל הארץ. מהי התופעה הזאת:

מה שרואים במקומות ציבוריים בכל רחבי העולם, בכל השפות ואצל כל העמים - הגראפיטי - היה תמיד בחברה האנושית, החל מימֵי רומא ופומפיי, או אפילו הרבה זמן קודם, בציוּרי - היה תמיד בחברה האנושית, החל מימֵי רומא וציורים על קירות ציבוריים, בתים ומונוּמֶנְטים משדבנים ומבריים העתיקה. כתובות וציורים על קירות ציבוריים, בתיבות העברים בערבות המבריים ב

1. מְשַּׁקְפִּים (מַרְאִים) את שׁפת היומְיום, הצהרות פּוֹליטיות וחֶבְרתיות, הצהרות אהבה, עֶלְבּוֹנות, אבל בראש וראשונה (קוֹדֶם פּוֹל) לביטוי עצמי, לפִּרְסוּם, ומֶסֶר (הודעה) לכמה עֶלְבּוֹנות, אבל בראש וראשונה (קוֹדֶם פּוֹל) לביטוי עצמי, לפִּרְסוּם, ומֶסֶר (הודעה) לכמה שיותר אנשים שיִרְאוּ את הכתוב או המצוייר. שמתי לב לתופעה הגדולה והייתי סקרנית לדעת האם זהו פשוט וַנְדָלִיזְם: האם הגרפיטי יכול להיקרא "אוּמנות"?

לגרפיטי המודרני יש אומנם קריטריונים משל עצמו, אבל יש לו היסטוריה, התפתחות סגנונית, מונחים, כלי עבודה וטכניקות, ואפילו אָבות מְיַיסדים שנתנו את חותמם, תַּרְתֵי מַשְּׁמע.

ליצירת הגרפיטי יש מְגְּבָּלוֹת (גבּוּלות). קודם כל, הוּא נגד החוק. הוא מבוצע על-פי רוב על רְכוּש ציבּוּרי, כמו תחנות רכבת תַּחְתית, קְרוֹנות רַכֶּבֶת, ועל קירות של בִּנְיינים עירוניים ציבוריים. עוד מְגבּלות הן מהירות הביצוע, כְּדֵי לא להיתפס, עבודה בשעות לא שגרתיות ציבוריים. עוד מְגבּלות הן מהירות הביצוע, בְּדֵי לא להיתפס, עבודה בשעות לא שגרתיות (רגילות), וגם השימוש בתרסיס (סְפְּרֵי) צבע שדורש הְתְמַחוּת מיוּחדת כדי להוציא ממנו את המירב (המַקְסימוּם). אבל המגבלות האלה יצרו גם סְגְנונות מיוּחדים לגראפיטי וכלֵי עבודה מתאימים.

תהליך העבודה על פרוייקט גראפיטי מתבצע בשְלַבים: הוא מתחיל בסקיצה מדוּיֶיקת על דף, אחר כך מצוּיֶירים קווי המִתְאָר (שמסביב לציוּר) בצבע בָּהִיר על הקיר, ואז נוספים 17, אחר כך מצוּיֶירים קווי המִתְאָר (שמסביב לציוּר) בצבעים ורֶקַע. הגרפיטי המודרני, שנקרא גם אוּמנות הרחוב, אוּמנות הרכּבֶּע התחתית, או אוּמנות האַרוֹסול, התחיל להיות נפוץ בסוף שנות ה-60 של המאה -20 בעיר ניו-יורק ועבר אוּמנות האוד לכל רחבי העולם כשֹפה אוּמנותית לכל דבר, שלפעמים מְכֶעֶרֶת, אבל לפעמים גם מְיַיַּפָּה שְכוּנות עוני.

ציור הגרפיטי, שצמח אצל אנשים חַסרי כּסף שלא יכלו ללמוד אוּמנות בצורה רְשְמית, איּפְשֵר לאנשים שיצרוּ אותו לבטא את עַצְמָם. הגראפיטי מדבּר נגד אַלִּימות המשטרה, נגד אִיפְשֵר לאנשים שיצרוּ אותו לבטא את עַצְמָם. הגראפיטי מדבּר נגד אַלִּימות המשטרה, נגד חַבְרת השָפַע (העשירה), נגד הנֶשֶק הגַּרְעיני (האָטוֹמי), נגד חָבְרות הסָיָגריות, נגד השימוש בסַמִים, ועוד הרבּה.

בעלי גָלֶרְיות לאוּמנות וסוחרי אומנות לקחו יוצרי גרפיטי כִשְרוניים והציגו את עבודותיהם בעלי גָלֶרְיות לאוּמנות וסוחרי אומנות לקחו הגראפיטי בתוכנית הלימודים שלהם, וכך גם בתערוכות. בתי ספר לאוּמנות כוללים את הגראפיטי מתוחדים המציגים גראפיטי מכל העולם, מחלקות לפסיכולוגיה. באִינְטֶרנֶט יש אתרים מיוּחדים המציגים גראפיטי מכל העולם, ואפילו מלמדים אותו שלב אחר שלב.

והשָאֵלה נִשְאֵלֶת: האם גראפיטי הוא וַנדַלִיזָם או אוּמנוּתי

.5